

1

Ik staarde naar de felroze string die over de reling was gedrapeerd op de overloop die ik deelde met mijn tot op heden onbekende nieuwe buurman. Mijn eerste ‘kennismaking’ had vannacht plaatsgevonden toen ik mijn werk abrupt had gestaakt door het hoge gegil van hiernaast.

De vriendin van mijn buurman was luidruchtig tijdens de seks. Heel. Erg. Luidruchtig.

Hoe frustrerend het ook was, ik kon alleen maar wachten tot het voorbij was. Dat duurde zo lang (ze beschikten duidelijk over een indrukwekkend uithoudingsvermogen, dat moest ik ze nageven), dat het tijd was om te gaan slapen, hoewel ik nauwelijks iets had kunnen redigeren.

En nu hing de string van die krijser over mijn reling aan de lucht te drogen.

Ontsteld bij de gedachte dat mijn schone en netjes onderhouden overloop opeens was getransformeerd tot de set voor *Shameless*, kon ik alleen maar vol afschuw naar het gewraakte stukje lingerie staren. Toen ik de voordeur van mijn buurman hoorde opengaan, verschoof mijn aandacht van de string naar zijn deur. Een buitengewoon lange man kwam naar buiten met een telefoon tegen zijn oor gedrukt. Ik liet mijn blik over zijn brede schouders en gespierde biceps glijden tot ik de zwarte tatoeage zag die een groot deel van zijn rechteronderarm in beslag nam. Het was zo te zien een Keltisch ontwerp: een zwaard met daarboven een halve cirkel die aan weerszijden het gevest raakte.

‘Praat er maar met pap over,’ mompelde de man.

Mijn aandacht ging van zijn tatoeage naar zijn gezicht.

‘Wat je ook beslist, ik sta achter je.’

Zijn donkere haar was gemillimeterd en hij had een zware stoppelbaard, waardoor zijn toch al ruige gelaatstrekken alleen

nog maar ruiger leken. Voor mij was het te overdreven, die stevige bouw en stoppels. Ik gaf de voorkeur aan slankere, goed verzorgde mannen die minder intimiderend waren.

Hij keek op en zag me staan.

Ik stond plotseling als aan de grond genageld. Mijn wangen gloeiden. Hij had de mooiste ogen die ik ooit had gezien. Prachtige, heldere diepblauwe ogen omlijst door zwarte wimpers die zijn uitstraling iets verzachtten. Toen hij zijn blik over mijn lichaam liet glijden, kon ik weer ademen. Ik kreeg een beleefd knikje dat me tegen de haren in streek. Misschien werd mijn reactie veroorzaakt door zijn onverschilligheid. Geërgerd en onzeker over hoe ik ermee om moest gaan, wierp ik opnieuw een korte blik op de string en ik beet op mijn onderlip. Ik kon echt niet tolereren dat er ondergoed te drogen hing op mijn overloop.

Hij ging verder met zijn gesprek.

Ik keek hem aan. 'Pardon,' zei ik gepikeerd op zachte toon. Ik wilde hem onderbreken, maar was te beschaafd om dat op een krachtigere manier te doen. Toch trokken mijn kalme woorden zijn aandacht.

Hij fronste zijn wenkbrauwen. 'Shannon, ik bel je terug... Ja... Dag, liefje.' Hij liet zijn telefoon zakken en schoof die in zijn zak. 'Kan ik iets voor je doen?'

Ik stak mijn hand uit en stelde me voor. 'Ik ben Grace Farquhar.' Ik wees met mijn andere hand naar mijn voordeur. 'Je buurvrouw.'

Hij perste zijn lippen op elkaar en pakte met zijn grote hand de mijne vast, die er helemaal in verdween.

Er trok een rilling langs mijn rug, ik had meteen spijt dat ik mijn hand had uitgestoken.

'Leuk je te ontmoeten, Grace Farquhar.'

'Hm, ja, nou,' mompelde ik, terwijl ik mijn hand lostrok en mijn zenuwen probeerde te verbergen. 'En jij bent?'

'Logan James MacLeod.'

Hij nam me in de maling, maar dat negeerde ik. 'Het zit zo,

Logan James MacLeod.' Ik zette in op een aangename toon, maar was me voortdurend bewust van de string op de reling en mijn ergernis laaide weer op. 'Ik zou het heel erg op prijs stellen als je vriendin haar lingerie niet op een openbare plek te drogen hangt.' Ik wees naar de string, zonder enige poging mijn walging te verbergen.

Logan staaarde naar de string. 'Shit,' mompelde hij.

'Logan!' riep een vrouwenstem vanuit zijn flat. 'Heb je zin om ergens te gaan ontbijten?' Plotseling stapte de jonge vrouw in kwestie ook de gang op. Ze droeg een mannenoverhemd dat was dichtgeknoopt tot vlak onder het lintje van haar beha, waardoor er een nogal indrukwekkend décolleté werd onthuld. Alles aan haar was weelderig en vrouwelijk. Haar korte, maar slanke benen waren gebruind, haar glanzende lange haar was platinablond geverfd en die bizar lange nepwimpers waren zo te zien vakkundig op haar oogleden vastgeplakt.

Ze was in alles mijn tegenpool, en het was me meteen duidelijk waarom Logan MacLeod mijn aanwezigheid had genegeerd.

'Wat is er aan de hand?' Ze knipperde met grote babyblauwe ogen naar Logan.

Logan zuchtte. 'Heb jij je string hier opgehangen?'

Ze knikte. 'De lucht is hier niet zo vochtig als in de badkamer. Ik dacht dat hij hier sneller droog zou zijn.'

Ik bestudeerde de twee samen, en was gefascineerd door de toenemende ergernis van mijn buurman en het feit dat zijn vriendin niets in de gaten leek te hebben.

'Ben je helemaal gek geworden?'

Ze trok haar neus op. 'Nee. Wat is er met jou aan de hand?'

'We hebben elkaar vannacht ontmoet en je droogt nu al je ondergoed op mijn overloop.'

'Dus?'

Logan wierp me een hulpzoekende blik toe.

Ik kon hem alleen maar vol verbijstering aankijken.

Hij richtte zich weer op wat een nogal volhardende onenight-stand leek te zijn. 'Het is onbeleefd en nu is mijn buurvrouw

pissig.' Hij wees met zijn duim over zijn schouder naar mij. 'Het is trouwens een beetje vroeg om je was hier te doen. En om samen te ontbijten. Als je het niet erg vindt, ik heb vandaag nog meer te doen.'

Beledigd door zijn bijzonder ondiplomatieke afwijzing griste de vrouw haar string van de reling, al vloekend rende ze de flat weer in. Tegen de tijd dat ze zich in een strakke roze jurk had gewurmd en woest weer naar buiten kwam wankelen op hoge hakken, was Logan zichtbaar kwaad.

Hij zag er bijna dreigend uit.

Ik huiverde.

'Val dood, klootzak!' Ze liep stampvoetend de trap af en wierp nog een laatste blik over haar schouder, dit keer voor mij bestemd. 'En jij ook, snobistische trut!'

Mijn mond zakte open.

Ze verdween uit het zicht.

'Nou, wat een lieverdje,' zei ik verbijsterd.

'Zij was nou een eersteklas plakker.'

'Misschien moet je wat kieskeuriger zijn met wie je het bed in duikt,' stelde ik behulpzaam voor.

Dat viel blijkbaar niet goed, want nu richtte Logan MacLeod zijn woede op mij. 'Sta jij nou over mij te oordelen, dametje?'

Met gloeiende wangen fluisterde ik: 'Dامتje?'

'Ja, zuurpruim.' Hij liet zijn blik opnieuw over me heen gaan en trok zijn bovenlip verachtelijk op. 'Omdat je zo bekakt bent.'

'Ik ben niet bekakt.' Ik kon maar net voorkomen dat ik van verontwaardiging begon te stampvoeten toen hij het ter sprake bracht. Ik was opgegroeid in Londen, in Kensington, maar dat ik welbespraakt was, had niets te maken met het feit dat hij zich vijandig gedroeg.

'Je bent de preutste persoon die ik ooit heb ontmoet, zuurpruim.'

'Helemaal niet.'

'Ik denk dat ik dat zelf wel het beste weet.'

'Heb je iets tegen Engelsen, Logan MacLeod?'

Hij kneep zijn ogen samen tot spleetjes. ‘Ik heb niets tegen wie dan ook, want ik veroordeel mensen niet.’

Nu insinueerde hij weer dat ik mensen veroordeelde. We hadden elkaar pas net ontmoet! ‘Ik ook niet.’

‘O? Dus jij stond net niet met je oordeel klaar na het zien van die onderbroek die op de reling te drogen hing? Of toen je erachter kwam dat die van een onenightstand was? Veroordeel je me vanwege een beetje vrijblijvende seks, Grace Farquhar? Of alleen om mijn partnerkeuze daarbij?’ Hij keek naar mijn blouse met de slappe strik bij de hals en mijn hoge pantalon met wijde pijpen. ‘Was ze niet fatsoenlijk genoeg voor je?’

‘I-ik ben echt zo in de war,’ stamelde ik. Ik schaamde me kapot! Ik had een hekel aan confrontaties.

‘Dan zal ik nog wat duidelijker zijn. Een vriendelijke buur had zich voorgesteld toen ik hier kwam wonen. Een vriendelijke buur had me verwelkomd in het gebouw voordat ze over een string was begonnen. Dus hoe zit dat? Ben je gewoon niet zo aardig, of heb je iets over me gehoord wat verkeerd is gevallen?’

‘Ik heb geen idee waar je het over hebt.’ Ik schudde mijn hoofd. ‘Ik wilde geen string op de overloop, meer niet.’ Het voelde alsof mijn wangen inmiddels licht gaven. Er zat niets anders op dan me om te draaien en mijn sleutel in het slot te duwen om te ontsnappen aan de dreigende ruzie. Ik had geen idee waarom hij zo defensief was of waarom ik me zo mateloos aan hem ergerde, maar dat deed ik wel en ik wist niet hoe ik ermee om moest gaan.

‘Dag... Grace Farquhar!’

Ik smeede de deur achter me dicht en leunde er met mijn rug tegenaan. Ik was compleet buiten adem, alsof ik de trap op was gerend. Dit was belachelijk, mijn hart klopte in mijn keel.

Mijn overloop was niet langer een veilige plek.

Ik was uitgeput.

Het was dan ook puur geluk dat ik me toen ik mijn voet optilde om over de drempel van mijn voordeur te stappen, zo-

danig bewust was van mijn omgeving dat ik het plasje braaksel ervoor zag liggen. Ik trok mijn voet terug en trok vol walging mijn neus op. Mijn blik ging meteen naar Logans deur aan de andere kant van de overloop.

Die verrekte eikel.

Niet alleen had hij ervoor gezorgd dat ik doodmoe was, maar nu was hij er ook de oorzaak van dat ik over die viezigheid moest stappen om mijn flat uit te komen.

Vannacht had ik die onbeschofte lomperik op de overloop gehoord, toen hij een of andere kakelende vrouw de mond probeerde te snoeren. Er waren twee weken verstreken sinds onze ontmoeting en in die tijd had ik hem al met drie verschillende vrouwen gesignaleerd. Die player. Een échte Player, mét hoofdletter.

Nadat ik hem de vrouw had horen sussen, had ik erop liggen wachten dat de onvermijdelijke slaapkamergymnastiek zou beginnen. Maar tot mijn grote vreugde heerste er stilte, en het was me gelukt drie hoofdstukken te redigeren van de roman waar ik aan werkte.

Rond halfvier viel ik in slaap en ik had de wekker gezet op halftwaalf. Helaas werd ik om zes uur 's ochtends wakker met 'O god, o god, Logan, o god!' Alsof die man nog met God vergeleken moest worden. Zijn ego was al van Bijbelse proportie.

Logan MacLeod was een arrogante lastpak.

Twee rondes 'O god!' later was ik klaarwakker en kon ik niet meer in slaap komen.

En nu was ik een wandelende zombie en was ik bijna in de kots gestapt die hij of zijn vriendinnetje voor mijn deur had gedeponereerd. De hele ochtend had ik die klootzak al in gedachten uitgescholden, omdat hij me wakker had gehouden met zijn seksuele escapades, maar zoals gewoonlijk was ik uiteindelijk gekalmeerd. Ik vond ruzies verschrikkelijk. De therapeut die ik bezocht toen ik begin twintig was, had me verteld dat mijn angst voor confrontatie was ontstaan doordat ik constant de goedkeuring van anderen zocht. Jarenlang had ik vergeefs geprobeerd

mijn ouders voor me te winnen en die behoefte aan waardering was overgeslagen naar al mijn andere relaties. Ik had er de pest aan als mensen de pest aan mij hadden en daarom probeerde ik uit alle macht te voorkomen dat ik iemand teleur zou stellen.

Ik had heel hard mijn best gedaan om eroverheen te komen, want het kon ontzettend schadelijk zijn. Mijn werk als freelance boekredacteur had daar zeker bij geholpen, want om een goede redacteur te zijn, moest ik voor honderd procent eerlijk zijn in mijn opbouwende kritiek. Ik had een dikkere huid gekregen door de omgang met mijn klanten, maar ik vond het nog altijd moeilijk als iemand in mijn privéleven kwaad op me was en ik had echt geen trek in gedoe met een boze buurman.

Maar nu was ik kwaad, en goed ook. Een beetje bij iemand voor de deur kotsen en het dan niet opruimen? Ik wierp een dodelijke blik op Logans voordeur.

Het was niet alsof ik iets met die man te maken wilde hebben. Als ik mijn hart zou luchten bij hem zou het geen enkel negatief effect hebben op onze relatie, omdat we helemaal geen relatie hadden, en er ook nooit een zouden hebben.

Logan MacLeod zou zijn eigen troep opruimen en het kon me geen reet schelen of hij me de irritantste vrouw ter wereld vond.

Mijn bloed kookte. Ik sprong over het braaksel heen, sloot mijn deur af, beende naar zijn voordeur en bonkte erop.

Niets.

Ik bonkte harder, voordat ik spijt kon krijgen van mijn beslissing de confrontatie aan te gaan. Twee tellen later hoorde ik binnen beweging.

De deur zwaaide open en daar stond hij dan, in volle glorie.

Ik knipperde met mijn ogen en voelde mijn wangen tot mijn wanhoop weer warm worden.

Logan MacLeod had de deur geopend met niets aan behalve zijn boxershort.

Ik had nog nooit een man als hij in het echt gezien. Er zat geen grammetje vet op zijn lijf. Hij was één bonk spieren. Een

lekker ding. Mijn vriendin Chloe zou zeggen dat hij een lekker ding was.

Logan ging met zijn hand door zijn korte haar.

Hierdoor verschoof mijn aandacht van zijn sixpack naar zijn slaperige gezicht.

‘Het is verdomme zondagochtend.’ Hij had zijn ogen tot spleetjes geknepen. ‘Als je iets te zeggen hebt, zeg het dan.’

Ik kreeg het nog benauwder, maar ik was niet van plan terug te krabbelen. Ondanks mijn ongemak zette ik door. ‘Ik ben me er heel goed van bewust dat het zondagochtend is,’ zei ik zacht. Voor het eerst wenste ik dat ik de autoritaire stem van mijn moeder had. ‘Nadat ik tot in de kleine uurtjes had gewerkt, werd ik bij het krieken van de dag gewekt door jouw belachelijk luide capriolen. Toen ik net naar buiten kwam, heb ik op een haar na die plas braaksel gemist. Ik kan alleen maar aannemen dat jij de boosdoener bent of dat het die kakelende vrouw was die je vannacht bij je had.’ Ik beefde, maar wist niet of dat door de stress kwam of door mijn woede. Het was heel lang geleden dat iemand me zo kwaad had gekregen.

‘Shit.’ Hij wreef met zijn hand over zijn gezicht en tuurde langs me heen. ‘Dat was...’ Hij fronste zijn wenkbrauwen. ‘... een vriendin.’

Ik rolde met mijn ogen toen ik merkte dat hij zich haar naam niet kon herinneren.

‘Ik had het vanochtend meteen willen opruimen. Sorry. Ik doe het nu wel.’

Zijn verontschuldiging temperde mijn woede een beetje en ik staaarde hem onbenullig aan.

Hij knipperde slaperig met zijn ogen en zag er veel te aantrekkelijk uit voor iemand die net wakker was. ‘Was er verder nog iets?’

‘Nee. Ik stel het op prijs dat je het opruimt.’

Ik draaide me om en had mijn voet nog niet op de eerste tree van de trap gezet of hij zei: ‘Je hoeft niet zo vijandig te doen, hoor. Misschien moet je je eens wat ontspannen.’

Meer was er niet voor nodig om me weer op de kast te krijgen. Ik keek hem over mijn schouder heen aan. 'Pardon?' Ik had hem vast niet goed verstaan.

'Je doet ontzettend neerbuigend tegen me. En dan heb ik het nog niet eens over die zuinige blik die ik krijg als ik je tegenkom, in plaats van een glimlach.'

Zuinige blik? Ik snoof en liep verder de trap af. Daar verdiende hij niet eens een reactie op.

'En dat dus!' riep hij me na. 'Dat hooghartige geluidje is echt fucking irritant.'

Ik bleef geschokt staan en het drong tot me door dat ik niet in de stress was geschoten zoals gewoonlijk wanneer iemand me tekort vond schieten. In plaats daarvan had ik het triomfantelijke gevoel dat hij zich net zo aan mij ergerde als ik me aan hem, merkte ik. Ik keek omhoog en zag hem met een boze blik vanaf de overloop naar me staren.

Ondanks mijn vurige wangen lukte het me om mijn haar hooghartig over mijn schouder te werpen en tegen hem te snauwen: 'Mooi zo!'

2

Ik was niet in staat mijn walging te verbergen. Sterker nog, dat wilde ik niet eens. Dat was namelijk mijn reactie op Chloe's opmerking: 'Hij klinkt lekker.'

Ze had het over Logan MacLeod. De afgelopen tien minuten had ik tegen mijn vrienden Chloe, Aidan en Aidans verloofde Juno geklaagd over zijn capriolen en over wat hij vanmorgen tegen me had gezegd. Hoe Chloe 'lekker' had afgeleid uit dat alles was me een raadsel.

'O, kom op.' Chloe slaakte een diepe zucht bij het zien van mijn gezicht. 'Je vindt hem stiekem lekker.'

'Ik vind hem afschuwelijk,' zei ik vol afgrijzen.

'Nou, ik ben trots op je dat je voor jezelf bent opgekomen,' zei Aidan.

Juno, die naast hem op de bank zat, kroop wat dichterbij hem aan.

Ik had Aidan elf jaar geleden ontmoet, tijdens ons eerste semester op de universiteit van Edinburgh. Hij wist beter dan wie dan ook hoe uitzonderlijk het was dat ik voor mezelf opkwam, en ook waarom. Chloe was in het eerste jaar mijn kamergenoot geweest en met z'n drieën waren we naar elkaar toe gegroeid tijdens de vier jaar daar. Chloe was onze tegenpool: een beetje een kletskaus, een flirt en vol energie. Maar samen klikten we. Het was zelfs zo dat Aidan Juno nooit had ontmoet als Chloe er niet was geweest.

Juno was Canadees en was bezig met haar promotieonderzoek. Ze werkte hier aan iets met bouwkunde of zo. Ik wist nog steeds niet precies wat het inhield. Chloe had haar ontmoet tijdens een avondje stappen. In een van haar uiterst opmerkelijke momenten had Chloe iets in Juno herkend wat Aidan volgens haar zou aanspreken. Ze had het verlegen, buitengewoon in-

telligente Canadese meisje met het frisse uiterlijk aan Aidan voorgesteld en het was een typisch geval van liefde op het eerste gezicht geweest. Ze waren nu vijf jaar bij elkaar en waren van plan te trouwen zodra Juno klaar was met haar onderzoek. Voor nu woonden ze heel gelukkig samen in een ietwat chique flat in Stockbridge, met dank aan Aidans inkomen als professioneel rugbyspeler.

Ik was de enige vrijgezel van ons allen, want ook Chloe was verloofd. Met Ed, die in de duurzame-energiesector werkte. Hij had de afgelopen zes maanden in Zweden doorgebracht om een of andere briljante techniek te ontwikkelen die zou helpen om de energiekosten van huishoudens terug te dringen.

Zonder Ed was Chloe eenzaam, en als Chloe zich eenzaam voelde, dan koppelde ze graag mensen aan elkaar, en met 'mensen' bedoelde ik mezelf. Niet dat het me zwaar viel, ik was vrijgezel en 'op zoek'.

Plus... dit was Chloe. Ik zou alles doen voor Chloe, Aidan en Juno. Mijn familie was compleet, zoals we daar bij elkaar zaten in Aidan en Juno's flat. Zij kenden me beter dan de familie met wie ik zeven jaar geleden alle banden had verbroken.

'Bedankt,' zei ik tegen Aidan. 'Het voelde best goed.'

'Als hij nog vervelend doet, dan moet je het gewoon tegen Aidan zeggen.' Juno bood me zo zijn diensten aan. 'Hij regelt het wel.'

Aidan maakte geen bezwaar, want hij zou het ook voor me regelen als het moest. Hoe gereserveerd hij ook was, hij pikte van niemand iets en dat liet hij ons ook niet gebeuren. Daarbij kwam nog dat hij enorm groot was, zelfs nog groter dan Logan. Alleen een idioot zou het tegen hem opnemen. Ik had hem altijd als mijn overbezorgde oudere broer gezien, op één belachelijk dronken nacht op de universiteit na. Hij voelde meer als familie dan mijn eigen broer Sebastian, die me nooit had willen beschermen. Het tegenovergestelde zelfs.

Ik zette Sebastian uit mijn hoofd en schonk mijn vrienden een geruststellende glimlach. 'Het loopt wel los. Ik ben gewoon

moe en chagrijnig. Ik heb morgenavond die date en ik hoop echt dat ik vannacht een beetje kan slapen, zodat ik er niet uitzie als een lijk.'

'Een date?' zei Aidan.

'Met die man van mijn sportschool.'

Chloe maakte een snuivend geluidje. 'Niet te geloven dat je op date gaat met iemand die op vrouwen loert bij de yogales.'

'Hij was niet aan het loeren. Hij wilde kijken of het iets voor hem was.'

Aidan grijnsde. 'Ja hoor.'

Ik keek ze ontstemd aan. 'Jullie denken altijd het ergste van iedereen.'

'En voor iemand die is opgevoed door Dracula en een van zijn bruiden zie jij wel erg veel goeds in mensen, zelfs als het er niet is,' antwoordde Chloe.

'Niet altijd,' mopperde ik, terwijl ik aan mijn buurman dacht.

'En waar neemt die yogagluurder je mee naartoe?' vroeg Juno.

Ik negeerde haar plagende opmerking. 'Hij heet Bryan en hij neemt me mee uit eten.'

Chloe bromde: 'Heel enthousiast klink je niet.'

'Ik heb er anders veel zin in. Bryan lijkt me ontzettend aardig.' Dat was hij ook. En hij was ook heel knap.

'Aardig?' Juno schonk me een verwarde glimlach. 'Aardig? Toe nou. Je eerste gedachte zou "wow!" moeten zijn als je aan hem denkt.' Ze haalde haar schouders op. 'Toen ik Aidan ontmoette was het echt: wow!'

Aidan glimlachte naar haar. 'Voor mij was het net zo, schatje.'

'Gadver. Hou op.' Chloe wapperde met haar handen naar ze. 'Stop met dat schattige verliefde gedoe. Ik heb al vijf weken geen seks gehad en voor Grace hier is het zeker drie maanden geleden.'

Mijn wangen gloeiden. 'Bedankt dat je dat met iedereen deelt.'

'Dat je al een tijd droogstaat betekent niet dat je genoeg moet nemen met deze jongen,' vond Juno.

'Wie zegt dat ik ergens genoeg mee neem?' Ik wierp vol

ongeloof mijn handen in de lucht. ‘Julie hebben hem nog nooit ontmoet.’

‘Dat hoeft ook niet,’ zei Aidan. ‘Jouw laatste vijf dates waren echte sukkel. Je blijft jezelf tekortdoen, Grace. Kun je het ons kwalijk nemen dat we een beetje sceptisch zijn over deze figuur?’

‘En wat Aidan met “sukkel” wil zeggen, is dat het jongens waren die boven hun eigen niveau visten door met jou op date te gaan,’ voegde Chloe eraan toe.

‘Dat is niet waar. En heel oppervlakkig van je. Het draait niet allemaal om uiterlijk, hoor. Ik ben zelf ook geen Angelina Jolie.’

Aidan maakte een geërgerd geluid en pakte zijn koffiemok. In plaats van iets te zeggen wat me van streek zou kunnen maken, nam hij een slok.

Chloe daarentegen vloekte en snauwde: ‘Ik zou die klote-moeder van je wel kunnen vermoorden.’

‘Ja, nou, er staat een rij met wachtenden voor je,’ mompelde ik, en ik nam een slokje van mijn eigen koffie en vermeed oog-contact met haar te maken. Dat gesprek wilde ik nu niet voeren.

Juno grijnsde naar me. ‘Joe, een vriend van mijn broer, zag jouw foto op mijn Facebook staan. Hij vindt je bloedmooi.’

Ik bloosde en schoof ongemakkelijk heen en weer. ‘Niet waar.’

Ze lachte. ‘Jawel. Ik heb Ally gevraagd hem mee te nemen naar Schotland de volgende keer dat hij op bezoek komt.’

‘Doe niet zo raar.’ Ik snoof ongelovig bij alleen al de gedachte daaraan.

‘Is die Joe een lekker ding?’ vroeg Chloe.

‘O, absoluut.’

‘Ook al waardeer ik het compliment, ik denk dat ik toch maar met Bryan afspreek, als je het niet erg vindt. Ik kan met veel dingen leven, maar een oceaan tussen mij en mijn vriend hoort daar niet bij.’

‘En een overloop?’ vroeg Chloe plagend.

Ik trok mijn neus op bij het horen van haar gedachtesprong. ‘Logan MacLeod is denk ik de laatste man ter wereld die ik me als vriend zou kunnen voorstellen.’